

Hotărâre nr. [·] din [·] - Civil - pretenții
Judecătoria SECTORUL 1 BUCUREȘTI - Secția a-II-a Civilă
(Complet amânări pronunțare pt. jud. [·])

Dosar nr. [·]
ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORULUI 1 BUCUREȘTI
SECȚIA A-II-A CIVILĂ
Sentița civilă nr. [·]
Ședința publică de la data de [·]
Instanța constituită din:
Președinte [·]
Grefier [·]

Pe rol judecarea cauzei civile privind pe reclamanta [·], pe pârâta [·] și pe intervenienta [·], având ca obiect pretenții 200.000 lei daune morale și 725,09 lei daune materiale.

Dezbaterile și susținerile în fond au fost consemnate în încheierea de ședință din data de [·], parte integrantă din prezenta sentița, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de [·], respectiv la data de [·] și la data de [·], când a hotărât următoarele:

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București la data de [·] sub nr. [·], reclamanta [·] a solicitat, în contradictoriu cu pârâta [·], obligarea acesteia la plata sumei de 200.000 lei reprezentând despăgubiri pentru prejudiciul cauzat de daune morale, a sumei de 725,09 lei reprezentând despăgubiri pentru prejudiciul cauzat de daune materiale, la plata penalităților de întârziere de 0,2% pe zi de întârziere, calculate din a 11-a zi de la data rămânerii definitive a hotărârii și până la achitarea efectivă a despăgubirilor anterior indicate, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii, a arătat că în urma accidentului rutier din data de [·] a rezultat vătămarea sa corporală, diagnosticul fiind: "fractură deschisă 1/3 inferioară tibie dreaptă operată, aparat ghipsat. Chist ovarian operat", având nevoie de 60 de zile de îngrijiri medicale.

A susținut reclamanta că sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, prin fapta culpabilă a intervenientului forțat aducându-i-se prejudicii.

A indicat, astfel, prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 132/2017, art. 14 alin. (1), (4), art. 11 alin. (2) lit. a), art. 11 alin. (5) din Legea nr. 132/2017, art. 12 alin. (1) și (2) din Norma nr. 20/2017 privind asigurările auto din România.

În ceea ce privește plata penalităților de întârziere, reclamanta a invocat dispozițiile art. 21 alin. (5) rap. la art. 21 alin. (4) teza a II-a din Legea nr. 132/2017.

A mai arătat că există atât faptă ilicită a intervenientului forțat, cât și vinovăția, prejudiciul și raportul de cauzalitate.

Cu referire la întinderea prejudiciului suferit, a susținut că normalitatea vieții de zi cu zi i-a fost afectată de o puternică stare de degradare fizică și psihică, ceea ce constituie însăși baza acordării despăgubirilor morale ce se acordă de instanță prin evaluare, nefiind supuse probei.

Aprecierea prejudiciului moral nu se rezumă la determinarea "prețului" suferinței fizice și psihice, care sunt inestimabile, ci înseamnă aprecierea multilaterală a tuturor consecințelor negative ale prejudiciului produs pe toate planurile vieții sociale a reclamantei.

În dovedire a solicitat încuviințarea și administrarea probei cu înscrisuri și a probei testimoniale.

Acțiunea a fost legal timbrată cu suma de 5.105 lei pentru capătul de cerere privind daunele morale, respectiv 55,75 lei pentru capătul de cerere privind daunele materiale, în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) din OUG nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru (fila 119 vol. D).

La data de [·] reclamanta a formulat cerere precizatoare prin care a arătat că mărește cuantumul obiectului cererii de la suma de 200.000 lei la suma de 450.000 lei, în temeiul art. 204 alin. (2) pct. 2 C. proc. civ.

Totodată, **a depus Raportul de expertiză medico-legală nr. [·] prin care a fost majorat numărul de zile de îngrijiri medicale de la 60 de zile - astfel cum s-a stabilit prin Certificatul medico-legal nr. [·] la 130-135 zile de îngrijiri medicale.**

La data de [·] pârâta a depus întâmpinare prin care a arătat că despăgubirea pe care societatea [·] este obligată să o plătească trebuie să fie în conformitate cu legislația specifică asigurărilor.

A mai arătat că nu se opune admiterii capătului de cerere vizând plata daunelor materiale, însă solicită respingerea capătului de cerere vizând plata penalităților de întârziere ca neîntemeiat.

Referitor la daunele morale, a susținut că trebuie făcută dovada acestora, iar acordarea de despăgubiri nu trebuie să constituie o îmbogățire fără justă cauză.

A susținut că daunele morale trebuie să fie rezonabile, să corespundă prejudiciului moral real și efectiv produs părții vătămate și să nu se constituie în venituri nejustificate.

De asemenea, a mai invocat faptul că acțiunea este formulată în termeni generali, fără a se menționa în concret care au fost schimbările pe plan social, familial care să justifice suma de 200.000 lei, precum și că leziunile nu au fost de natură să pună în pericol viața reclamantei și nu i-au cauzat un prejudiciu estetic ori o infirmitate.

A solicitat acordarea daunelor morale într-un cuantum echitabil.

În dovedire, a solicitat proba cu înscrisuri.

La data de [·] reclamanta a depus răspuns la întâmpinare prin care a solicitat ca instanța să respingă apărările pârâtei și să admită acțiunea în tot.

În motivare, a arătat că dreptul său la penalități de întârziere nu este condiționat de înaintarea unei cereri de despăgubire, iar cuantumul despăgubirilor este just, având în vedere numărul de zile de îngrijiri medicale coroborat cu practica instanțelor judecătorești.

La termenul de judecată din data de [·] instanța a încuviințat proba cu înscrisuri, precum și proba testimonială cu martora [·], în baza art. 258 alin. (1) rap. la art. 255 alin.

(1) C. proc. civ., apreciând aceste probe admisibile și apte să conducă la soluționarea cauzei pe fond.

Prin încheierea din data de [·] instanța a admis în parte cererea de ajutor public judiciar și a dispus reducerea cu 50% a taxei judiciare de timbru suplimentare stabilite ca urmare a cererii de majorare a valorii obiectului cererii la suma de 2.944,25 lei.

La data de [·] reclamanta a depus dovada achitării taxei judiciare de timbru suplimentare în cuantum de 1.502,73 lei (f 50, vol. II).

Analizând întreg materialul probatoriu administrat în cauză, instanța reține următoarele:

În fapt, la data de [·] a avut loc un accident rutier pe [·] din [·], din direcția [·], eveniment în care a fost implicat autoturismul marca [·] cu nr. de înmatriculare [·] condus de intervenientul forțat [·], din care a rezultat vătămare a corporală a reclamantei [·], **acesteia fiindu-i inițial necesare 60 de zile de îngrijiri medicale, conform Certificatului medico-legal nr. [·] din [·], completat la data de [·], iar ulterior s-a stabilit că leziunile traumatice au necesitat 130-135 zile de îngrijiri medicale.**

Accidentul rutier a făcut obiectul dosarului de urmărire penală nr. [·] al Parchetului de pe lângă [·] sub aspectul săvârșirii de către intervenientul forțat a infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prevăzută de dispozițiile art. 196 alin. (2)-(3) Cod Penal.

Din actele dosarului de urmărire penală reiese că la data de [·], în jurul orelor [·], în timp ce intervenientul forțat conducea autoturismul cu nr. de înmatriculare [·] pe [·] din direcția [·], în zona [·], nu a adaptat viteza la condițiile de drum, a pătruns pe trotuar și a accidentat un pieton, respectiv pe reclamanta [·], după care a lovit autoturismul marca [·] condus regulamentar de [·], acesta din urmă, cât și reclamanta din prezenta cauză, suferind vătămări corporale.

În drept, potrivit art. 2.223 alin. (1) C. civ., în cazul asigurării de răspundere civilă, asigurătorul se obligă să plătească o despăgubire pentru prejudiciul de care asiguratul răspunde potrivit legii față de terțele persoane prejudiciate și pentru cheltuielile făcut de asigurat în procesul civil.

Totodată, art. 10 alin. (2) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie prevede că asigurătorul RCA acordă despăgubiri pentru prejudiciile produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie și pentru cheltuielile făcute de aceștia în procesul civil.

Potrivit art. 11 alin. (2) lit. a) din același act normativ, fără a se depăși limitele de răspundere prevăzute în contractul RCA și în condițiile în care evenimentul asigurat s-a produs în perioada de valabilitate a contractului RCA, asigurătorul RCA acordă despăgubiri în bani pentru: vătămări corporale sau deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial.

În conformitate cu dispozițiile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 132/2017, despăgubirile se acordă în cuantum egal cu întinderea prejudiciului până la limita maximă de răspundere a asigurătorului RCA care este egală cu cea mai mare valoare dintre limita de răspundere prevăzută în legislația aplicabilă și cea prevăzută în contractul RCA, iar asigurătorul este obligat să comunice valoarea maximă de despăgubire, la cererea păgubitului sau a mandatarului acestuia, în termen de 7 zile calendaristice.

Analizând actele și lucrările dosarului, rezultă că acțiunea este întemeiată în parte, în limitele și pentru considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

Având în vedere natura juridică a raportului juridic litigios, instanța va reține și considerentele instanței supreme care a statuat în mod obligatoriu, în cuprinsul Deciziei nr. I din 28 martie 2005 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secțiile Unite, interpretând dispozițiile art. 54 alin. (4) și ale art. 57 din Legea nr. 136/1995, faptul că: „din analiza dispozițiilor legale și a principiilor de drept la care s-a făcut referire rezultă că, în cazul producerii unui accident de circulație, având ca urmare cauzarea unui prejudiciu, pentru care s-a încheiat contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă, coexistă răspunderea civilă delictuală, bazată pe art. 998 din Codul civil, a celui care, prin fapta sa, a cauzat efectele păgubitoare, cu răspunderea contractuală a asigurătorului, întemeiată pe contractul de asigurare încheiat în condițiile reglementate prin Legea nr. 136/1995.”

În speță, instanța reține că este de necontestat împrejurarea că reclamanta a suferit vătămările menționate în Certificatul medico-legal nr. [·] din [·], completat la data de [·], vătămări reținute și în cuprinsul Raportului de expertiză medico-legală emis la data de [·].

Instanța reține, totodată, că apare ca deplin dovedită culpa intervenientului forțat [·] în producerea accidentului, actele de la dosar coroborate cu afirmațiile părților confirmând faptul că accidentul rutier produs în ziua de [·] a fost rezultatul faptei ilicite a intervenientului forțat care nu a adaptat viteza la condițiile de drum.

Din coroborarea tuturor probelor administrate în cauză rezultă că persoana răspunzătoare de producerea prejudiciului este intervenienta [·], fiind întrunite în persoana sa condițiile pentru angajarea răspunderii delictuale.

Conform art. 1349 C. civ., orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, iar în cazul în care încalcă această obligație răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligată să le repare integral.

De asemenea, instanța reține că, potrivit art. 1.357 C. civ., cel ce cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare. Astfel, pentru a antrena răspunderea civilă delictuală a unei persoane, trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții: să existe o faptă ilicită, un prejudiciu, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, precum și să existe vinovăția autorului faptei ilicite.

Fapta ilicită, ca element al răspunderii civile delictuale este orice faptă prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv sunt cauzate prejudicii dreptului subiectiv aparținând altei persoane.

În ceea ce privește vinovăția, potrivit art. 1.357 alin. (2) C. civ., autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă.

Așa cum rezultă din înscrisurile depuse la dosar, accidentul a fost produs din culpa intervenientului forțat, pe fondul nerespectării de către acesta a dispozițiilor O.U.G. nr. 195/2002 cu privire la adaptarea vitezei la condițiile de drum.

Prejudiciul reprezintă rezultatul negativ al încălcării ilicite a unui drept subiectiv și trebuie să fie cert și să nu fi fost reparat încă.

Caracterul cert al prejudiciului, care presupune că acesta este sigur, atât în privința existenței, cât și în privința posibilității de evaluare, rezultă din înscrisurile depuse la dosar.

Instanța constată că și cea din urmă cerință a angajării răspunderii civile delictuale, aceea a raportului de cauzalitate între prejudiciu și fapta ilicită, este îndeplinită în cauză, întrucât, așa cum rezultă din înscrisurile administrate, efectul produs, și anume prejudiciul cauzat, a fost provocat de fapta ilicită a conducătorului vehiculului cu număr de înmatriculare [·].

Analizând înscrisurile depuse la dosar, instanța reține că vehiculul condus de către intervenientul forțat, cu număr de înmatriculare [·] avea încheiată poliță de asigurare de răspundere civilă auto RCA la societatea pârâtă, valabilă la data producerii accidentului (f 41 vol. I).

În raport de data încheierii poliței RCA ([·]) instanța constată că în cauză sunt aplicabile prevederile Legii nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, în vigoare de la 12 iulie 2017.

Așadar, îi revine pârâtei obligația de a plăti despăgubiri pentru prejudiciul cauzat reclamantei, ținând cont de accidentul de circulație în care a fost implicat autoturismul asigurat la societatea pârâtă, astfel cum rezultă din contractul de asigurare de răspundere civilă auto RCA.

În ceea ce privește daunele materiale solicitate, instanța constată că la dosarul cauzei au fost depuse înscrisuri doveditoare în acest sens (f 70-78 vol. I), urmând a se reține de către instanță poziția procesuală a pârâtei, care recunoaște sumele în discuție și este de acord cu plata acestora către reclamantă.

Astfel, urmează a obliga pârâta la plata către reclamantă a sumei de 725,09 lei reprezentând daune materiale.

În privința pretențiilor vizând daunele morale, instanța reține că din cuprinsul Certificatului medico-legal nr. [·] din [·] (f 44 vol. I) reiese că reclamanta a fost internată în perioada [·], iar la data de [·] s-a intervenit **chirurgical**, practicându-se osteozinteza tibiei drepte **cu placă și șuruburi metalice**, ceea ce a implicat o **imobilizare gipsată timp de 6 săptămâni**, aceasta neputând călca pe membrul pelvin imobilizat și fiindu-i administrate foarte multe medicamente.

Diagnosticul stabilit a fost de „*fractură deschisă 1/3 inferioară tibie dreaptă operată, aparat ghipsat. Chist ovarian operat*”, având nevoie inițial de 45-50 de zile de îngrijiri medicale, iar ulterior de 60 de zile de îngrijiri medicale necesare vindecării leziunilor posttraumatice, așa cum s-a reținut în cuprinsul completării la Certificatul medico-legal din data de [·] (f 47).

Din Completarea la Certificatul medico-legal nr. [·] reiese, de asemenea, că reclamanta a efectuat mai multe controale medicale ulterior intervenției chirurgicale (f 46 vol. I), respectiv la data de [·], fiindu-i emis bilet de trimitere pentru recuperare și fiindu-i recomandat sprijin parțial pe membrul operat timp de 8 săptămâni (2 cărje).

Mai rezultă din înscrisuri faptul că reclamanta a efectuat **proceduri de recuperare constând în kinetoterapie** și i s-a recomandat a continua tratamentul până la 10 ședințe și a reveni periodic, la nevoie (Scrisoare medicală nr. [·]).

În urma examenului actual efectuat cu prilejul completării la certificat din data de [·] a reieșit că la nivelul gambei drepte, inferior, se observă o cicatrice violacee de 3 cm, cu

urmele firelor de sutură, în timp ce la gamba dreaptă față anterioară se observă cicatrice violacee dispusă cu axul lung de 13 cm, cu urmele firelor de sutură.

Instanța constată că în intervalul de timp dintre data accidentului [·] și data de [·] la care a fost completat certificatul inițial emis reclamanta a fost supusă unei intervenții chirurgicale, precum și unor controale medicale repetate, respectiv unor proceduri de recuperare precum cele anterior menționate, **toate acestea fiind de natură a afecta în mod cert viața reclamantei.**

Mai mult, la examenul obiectiv efectuat la data de [·] (după aproximativ 9 luni de la producerea accidentului) s-a reținut că glezna dreaptă era tumefiată, cu 2 cicatrici de 3/0,2 cm și respectiv 5/2,5 cm dispuse pe fața internă, pe fața anterioară gambă dreaptă se putea observa o cicatrice postoperatorie de cca 25/0,3 cm, mers șchiopătat și redoare marcată articulația gleznei drepte, motiv pentru care numărul de zile de îngrijiri medicale a crescut la 130/135, dacă nu survin complicații (aspecte reieșite din cuprinsul Raportului de expertiză medico-legală - f 131 vol. I).

În aprecierea cu privire la pretențiile deduse judecății, instanța va avea în vedere perioada lungă de timp în care reclamanta a fost supusă unor suferințe atât fizice, inerente leziunilor suferite și intervențiilor necesare în vederea recuperării, dar și psihice, asociate în mod indubitabil celor fizice, dar și schimbării inevitabile a modului de viață.

Din depoziția martorului [·] (f 72 vol. II) reiese că după accidentul suferit, în urma căruia **reclamanta a fost internată în spital timp de 3 săptămâni, a fost nevoie ca soțul reclamantei să aibă grijă de aceasta și, mai mult, a dobândit o teamă de autoturisme, viața sa nemaiputând fi ca înainte de evenimentul rutier.**

Instanța va reține, în consecință, că trauma morală suferită de reclamantă reiese în mod neîndoielnic din ansamblul probatoriului administrat în cauză.

În absența unor criterii pe baza cărora să se poată realiza o cuantificare obiectivă a daunelor morale, acestea se stabilesc în raport cu consecințele negative suferite de reclamant, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost concepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială.

În cuantificarea prejudiciului moral, aceste condiții sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs reclamantului, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără justă cauză a celui care pretinde daune morale.

În speță, reține instanța că accidentul rutier a pus reclamanta în imposibilitatea de a duce aceeași viață, urmările având efecte de durată, de natură a schimba și marca viața reclamantei, care a fost forțată de împrejurări să apeleze la soțul său pentru activitățile zilnice, s-a deplasat cu dificultate, fiind supusă la tratamente medicale și recuperatorii.

Deși prejudiciul moral suferit de către reclamantă nu poate fi evaluat sau reparat pecuniar, prin acordarea de despăgubiri bănești, aceasta poate obține satisfacții de ordin moral, susceptibile de a-i alina suferința fizică și psihică.

De asemenea, instanța reține că suferința reclamantei generată de deplasarea cu dificultate și durerile cauzate de leziunile menționate în Certificatul medico-legal și în raportul de expertiză medico-legală ce au necesitat un număr de 130-135 de zile de îngrijiri medicale, precum și medicație

ulterioară, au determinat în mod neîndoielnic o veritabilă modificare a coordonatelor vieții cotidiene, prin menținerea unei traume psihice cu caracter de permanență.

În ceea ce privește cuantumul daunelor morale, instanța are în vedere, pe de o parte, că acesta nu trebuie să aibă un caracter pur simbolic, ci trebuie să fie în măsură să amelioreze efectiv condițiile de viață ale reclamantei, urmând a se avea în vedere și gravitatea faptei cauzatoare de prejudicii și valoarea protejată, însă, în același timp, instanța trebuie să se asigure că acordarea unor sume de bani cu titlu de despăgubiri morale nu va depăși sfera unor compensații destinate a alina suferința psihică și nici nu va conduce la îmbogățirea fără just temei a persoanei îndreptățite.

În acest sens, practica judiciară a statuat că: „Stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu nepatrimonial include o doză de aproximare, instanța de judecată trebuind să aibă în vedere o serie de criterii, cum ar fi: consecințele negative suferite de cel în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială. Chiar dacă instanța procedează la o apreciere subiectivă a circumstanțelor particulare ale cauzei, relativ la suferințele fizice și psihice ale victimelor unui accident de circulație, acordarea unor sume de bani cu titlu de despăgubiri morale nu trebuie să depășească sfera unor compensații destinate a alina suferința psihică și nici să conducă la îmbogățirea fără just temei a persoanelor îndreptățite la reparație.”- Curtea de Apel Timișoara, Secția a II-a civilă, Decizia civilă nr. 11 din 30 ianuarie 2013.

Pentru aceste considerente, instanța apreciază că o reparație echitabilă s-ar putea realiza prin obligarea pârâtei la plata unor sume cu titlu de daune morale.

Prin acordarea sumelor de bani cu titlu de daune morale se urmărește acoperirea prejudiciului afectiv constând în suferințele psihice produse prin lezarea integrității fizice și imobilizării acesteia pe o perioadă lungă de timp.

Față de aceste considerente, instanța apreciază ca fiind echitabil să oblige pârâta la plata către reclamantă a sumei de 200.000 lei reprezentând daune morale în urma evenimentului rutier din data de [], acțiunea urmând, astfel, a fi admisă în parte.

Instanța consideră că suma de 200.000 lei este suficientă având în vedere suferințele fizice și psihice cauzate prin fapta culpabilă a intervenientului forțat, precum și implicațiile negative ale prejudiciului produs în toate planurile vieții reclamantei.

În privința capătului de cerere vizând plata penalităților de întârziere, instanța reține că, potrivit art. 21 alin. (5) rap. la alin. (4) teza a II-a din Legea nr. 132/2017, dacă asigurătorul RCA nu își îndeplinește obligațiile în termenul prevăzut la alin. (4) - maximum 10 zile de la data la care asigurătorul RCA a primit o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la suma de despăgubire pe care este obligat să o plătească sau dacă diminuează nejustificat despăgubirea sau întârzie achitarea despăgubirii, acesta este obligat la plata unor penalități de 0,2% pe zi de întârziere calculate la nivelul sumei de despăgubire convenită sau la diferența de sumă neachitată. Plata penalităților se face odată cu plata despăgubirii.

În speță, instanța constată că pârâta datorează penalități în procent de 0,2% pe zi de întârziere calculate din a 11-a zi de la data rămânerii definitive a hotărârii și până la achitarea efectivă a despăgubirilor.

Cu privire la capătul de cerere privind plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta cauză, în conformitate cu art. 451 alin. (1) C. proc. civ., cheltuielile de judecată constau în taxele judiciare de timbru și timbrul judiciar, onorariile avocaților, ale experților și ale specialiștilor numiți în condițiile art. 330 alin. (3), sumele cuvenite martorilor pentru deplasare și pierderile cauzate de necesitatea prezenței la proces, cheltuielile de transport și, dacă este cazul, de cazare, precum și orice alte cheltuieli necesare pentru buna desfășurare a procesului.

În baza art. 453 alin. (1) C. proc. civ., partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată.

Totodată, în conformitate cu art. 452 C. proc. civ., partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei.

În cauză, din înscrisurile depuse la dosar rezultă efectuarea de cheltuieli de judecată, în sensul art. 451 alin. (1) C. proc. civ, în cuantum de 6.632,87 lei constând în taxă judiciară de timbru (5.105 lei + 55,75 lei + 1.472,12 lei - taxă judiciară de timbru suplimentară), însă, având în vedere măsura în care capătul de cerere vizând plata daunelor a fost admis, respectiv pentru suma de 200.000 lei reprezentând daune morale și 725,09 lei reprezentând daune materiale, urmează a obliga pârâta la plata către reclamantă a sumei de 5.160,75 lei cu titlu de cheltuieli de judecată constând în taxa judiciară de timbru.

Totodată, urmează a obliga pârâta la plata către reclamantă a sumei de 4.760 lei constând în onorariu avocațial (f 78 vol. II), respectiv la plata sumei de 389,88 lei + 300,20 lei constând în cheltuieli deplasare ce rezultă din bonurile de benzină pentru deplasarea la termenul de judecată (f 76 vol. II).

Având în vedere că pârâta este cea care a pierdut procesul, instanța urmează să admită cererea de acordare a cheltuielilor de judecată și să o oblige pe aceasta să plătească reclamantei suma de 10.610,83 lei cu titlu de cheltuieli de judecată constând în taxă judiciară de timbru, onorariu avocațial și cheltuieli de deplasare.

Acțiunea a fost judecată, potrivit dispozițiilor legale, și în contradictoriu cu intervenientul forțat [·], căreia i se va comunica prezenta hotărâre.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta [·], cu domiciliul [·] în sector [·], București, [·] cu pârâta [·], cu sediul în București, [·], sector [·], intervenient forțat [·], cu domiciliul în [·].

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de 200.000 lei reprezentând daune morale în urma evenimentului rutier din data de [·], precum și la plata sumei de 725,09 lei reprezentând daune materiale.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a penalităților de 0,2%/zi de întârziere calculate din a 11-a zi de la data rămânerii definitive a hotărârii și până la achitarea efectivă a despăgubirilor.

Respinge în rest cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de 10.610,83 lei cu titlu de cheltuieli de judecată constând în taxă judiciară de timbru, onorariu avocațial și cheltuieli de deplasare.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare.

Cererea și motivele de apel se depun la Judecătoria Sector 1 București.

